

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 260.

Sobota, 11 (23) Listopada.

1867

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy ukaz. — Komisja likwidacyjna. — Rozkaz ober-policmajstra. — Kasa oszczędności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Ofiarę. — Święto pułkowe. — Homeopatja w cesarstwie. — Koncerta 10-letniego Rozbickiego. — Chwalebna czynność. — Wypadek. — Kursa monet. — Towarzystwo wzajemnego kredytu. — Kantor asekurac. w Tandzinie. — Historia ziemi. — Nowa opera raska. — Sprostowanie. — Aresztowania. — Ameryka. Kongres. — Anglja. Rozprawy nad adresem. — Włochy. Zwierzenie. — Wypadki w Rzymie. — Garibaldi. — Korespondencja ze Lwowa.

FEJLETON. — Teatra Warszawskie.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 10 (22) Listopada.

Najwyższy ukaz z dnia 12 października, nadający spadkobierczyni generała majora barona von Tornau, baronównie Elżbiecie von Tornau, posiadaczce majoratu Wołkowicze w powiecie wołkowskim, w także posiadającej część folwarku Poseslejne w powiecie kalwaryjskim, zamieszczony był w wczorajszym (246-ym) numerze *Warsz. Dniw.*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem. podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 316 kop. 19, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Maksymilianowi *Rościszewskiemu*, właścicielowi dóbr Łysakowo-Tabuny A. C., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Lesice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 572 kop. 76, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Albinie *Lińskiej*, właścicielce dóbr Konarzewo-Sławki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Golymin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —

w ilości rsr. 15,121 kop. 16, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Feliksowi *Niemojewskiemu*, właścicielowi dóbr Rokitnica, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Dzierżno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 23 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Józefa *Chłudzińskiego*, właścicielowi dóbr Kładki-białobrzegi, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Kolneńskim, Gminie Rogienice, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczynskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,832 kop. 68, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Wojciecha *Chobrzyńskiego*, właścicielowi dóbr Wólka-Lubelska, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pultuskim, Gminie Lubel, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 457 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Feliksowi *Szepietowskiemu*, właścicielowi dóbr Krzeczkowo-bęki-nowe, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Dmochynglinki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,390 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Feliksowi *Szawłowskiemu*, właścicielowi dóbr Młock-Baranice, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Młock, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,222 kop. 10, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Konstantemu *Wyżłowskiemu*, właścicielowi dóbr Stojanów-wielki i mały, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Kalinów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 471 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. cząstkowym właścicielowi dóbr Scholastera, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Boszczynek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 248 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Luniewskiemu*, właścicielowi dóbr Krosow-wielkie, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Poświętne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu

należy; — w ilości rsr. 1,709 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Kiedrowskiemu*, właścicielowi dóbr Wojciec, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Błaszki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,453 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Gudyś-Sierakowskiemu*, właścicielowi dóbr Tążewo, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łódzińskim, Gminie Górki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Ludwikowi *Konarzewskiemu*, właścicielowi dóbr Kownaty-rządowe, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Nużewo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 487 kop. 37, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Antoninie *Otockiej*, właścicielce dóbr Dziebiedów, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Tureckim, Gminie Bartochów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 137 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Janowi i Ignacemu *Wójtkowskiemu*, właścicielowi dóbr Kostry-stare, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Klukowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 181 kop. 52, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom *Wojny-Pogorzał*, właścicielowi dóbr Wojny-Pogorzał, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Klukowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,581 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Joannie *Szłubowskiej*, właścicielce wsi Mielgiew-Trzciaków, położonej w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Mielgiew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,655 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom *Szłubowskiemu*, właścicielowi dóbr Mielgiew, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Mielgiew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,213 kop. 8, przypadające

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

W logicznym rzeczy porządku, należałoby nam rozpocząć dzisiejszą kronikę teatralną, od sprawozdania z nowości, przedstawionych świeżo na scenie Rozmaitości; następnie, uzupełnić ją spostrzeżeniami ogólnymi nad biegiem zeszłotygodniowego repertuaru, a zakończyć to wszystko brzmieniem melodji Rossiniowskiego Otella, przedstawionego tu wczoraj raz pierwszy, przez artystów włoskich. Lecz w sztuce, jak w życiu, wielkie i świetne, a świeżo spełnione fakta, zacierały dawniejsze, i najlogiczniejszy nawet sprawozdawca o nich najpierw mówić zaczyna.

Rozumie się, że jak z każdej pierwszy raz przedstawionej lub wykonanej przez nowy personel opery, tak i z Otella Rossiniowego, nie damy dziś jeszcze szczegółowego sprawozdania; nie przeszkodzi to nam jednakże powiedzieć w ogóle, że całość wczorajszej reprezentacji szekspirowskiego murzyna, była arcy świetną, a zarazem wysłowił pannie Artót prawdziwe uwielbienie, jakie jej śpiew i dramatyczne wysoko pojęte przedstawienie Desdemony, wywołały we wszystkich wczorajszych widzach i słuchaczach razem.

Rzecz dziwna! Słyszając p. Artót występującą w rzeczach tak różnych, jak Faust, Córka Regimentu i

Otello, operach, zdaje się że każda z tych partij najlepiej przypada do usposobienia znakomitej artystki; — jest to właściwość prawdziwego i wielkiego jedynie talentu, który na wszystko czego się dotknie nowy, bo twórczy blask z siebie rzuca! W istocie, pomimo czarów jakie na nas rzuciła Margerita, powabą jakim ujęła nas Marja Wiwandjerka — wczoraj, zdawało się że Desdemona przyćmiła dwie poprzednie postacie. Ależ bo trudno opowiedzieć jak p. Artót pojęła charakter dramatyczny tej wzniosłej postaci i jak wykonała, wyidealizowała raczej wokalną część swej roli. Zdawało się słuchając tych nut, raz jak srebrne fontanny bijących, znów szmerem kaskad spadających w ciszę, a niekiedy — płaczących wielką serca boleścią, że śpiewaczka ma nieprzebrane skarby w swej piersi słowiczej — dla okazania których kompozycje Rossiniego są najwłaściwszym polem. Lecz pociągnięci siłą talentu artystki i świeżem jeszcze wrażeniem, zapominamy że dziś jeszcze nie wolno nam pisać o szczegółach pierwszej reprezentacji Otella. Ale i jakże się ustredz wrażen po wysłuchaniu opery wykonanej przez personel złożony z takiej Desdemony i z takich utalentowanych jak pp. Rota, Bossi i Corsi artystów? Musimy już chyba przypomnieć sobie Dożę i jego syna Rodrigo, ażeby wydrzeć się z zaczarowanego koła uwielbienia i przejść do Rossiniowskiej, tak słodko i dramatycznie razem śpiewającej muzy, do innych, zupełnie odmiennych dzielnic sztuk. Ze publiczność

napelniła salę teatru, tak iż ani jedno miejsce nie pozostało puste, że brawa, oklaski i okrzyki entuzjazmu, towarzyszyły głównie partji Desdemony, chociaż i innym jeszcze, — że słuchacze wyszli z teatru zachwyceni prawdziwie — o tem już mówić nie trzeba.

Rzecz naturalna, iż przechodząc od Otella na scenę teatru Rozmaitości, ażeby pozbierać z niej świeżo nagromadzone materiały do sprawozdawczej kroniki, musimy wykonać *passage* z całą precyzją, do jakiej zmuszają nas szczerze ramy, szkicowanego *alla prima vista* obrazu... Zresztą, możemy tu zanotować poprzednio przedstawienie wodotrysków pp. Reken i Veltée, których brylantowe, srebrne i światlane kropki, mają pewne podobieństwo z nutami, jakie z piersi p. Artót wychodzą — przejście więc nie tak rażącym będzie.

Nie sądzicie jednakże, iż dwie najnowsze sztuczki przedstawione na scenie Rozmaitości, mianowicie zaś ostatnia, p. t. „Przed śniadaniem”, opatrzona sympatycznym nazwiskiem autora (Fredry, syna), dostarczą sprawozdawcy bogatego materiału. Błahe to są utwory, chociaż nie pozbawione względnej czysto wartości. O sielance „Zbudziło się w niej serce”, w której p. Urbanowicz bardzo udatnie przedstawia sympatyczną postać naiwnej podlotki; — pisaliśmy już słów kilka w poprzedniej naszej kronice — wystarczą one sielance — z tytułu już samego skromnej i niewymagającej... Pozostaje nam przeto sama tylko kroto-

jace na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Izabeli *Gliniskiej*, właścicielce dóbr Wólka-Tyszyńska, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Koziemieckim, Gminie Brzeźnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,387 kop. 59, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Ignacemu *Pieczyskiemu*, właścicielowi dóbr Czepanów średni, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Tureckim, Gminie Skotniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,409 kop. 63, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Ignacemu *Pieczyskiemu*, właścicielowi dóbr Czechów-górny A. B. C., położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Tureckim, Gminie Skotniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,049 kop. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Teodorowi *Rezler*, właścicielowi dóbr Piątek-wielki, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Binczew-Kaliski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 34,586 kop. 84, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Antoniemu *Morzyckiemu*, właścicielowi dóbr Brzeźno, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Brzeźno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 16,109 kop. 9, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Hr. Konstancji *Skórzewskiej*, właścicielce dóbr Rogów, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Opatowiec, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 444 kop. 64, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefie *Zbiewskiej*, właścicielce dóbr Macitowice, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Błaszki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 244 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Baronowi Aleksandrowi *Krummes*, właścicielowi dóbr Pękiny, położonych w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Wolkowykim, Gminie Karkłiny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 267 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Teofilowi *Zielinskiemu*, właścicielowi dóbr Macitowice część 2-ga, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Błaszki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 23,374 kop. 92, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. sukcesorom Reginy *Czarnowskiej*, właścicielom dóbr Młęczin, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radimskim, Gminie Młęczin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 43,399 kop. 70, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Julianowi *Kubiczek*, właścicielowi dóbr Garnek, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Nowo-Radomskim, Gminie Garnek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 36 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Antoniemu *Niemyskiemu*, właścicielowi dóbr Wyszonki-pazurki, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazo-

wieckim, Gminie Wyszonki-błonie, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 4,217 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Aleksandrowi *Swieczyn*, właścicielowi dóbr Komisarowo, położonych w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Golyńka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,561 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. sukcesorom Leona *Głoskowskiego*, właścicielom dóbr Czyżew, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Dąbroszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 36 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Rajmundowi *Krośnickiemu*, właścicielowi wsi Konopki-piaski, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Aleksandrowi *Tłuchowskiemu*, właścicielowi części wsi Tłuchowo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Lipnowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,173 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Janowi *Szabelskiemu*, właścicielowi wsi Jasieniec i Białobrzegi, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Ilzickim, Gminie Ciepłówek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 80 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Marjanowi *Winnickiemu*, właścicielowi części wsi Tłuchowo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Lipnowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 97 kop. 78, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Julianowi *Babeckiej*, właścicielce dóbr Horysze, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Nużewo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Moszkowi *Nowińskiemu*, właścicielowi części wsi Siemię, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Kipiski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 3,945 kop. 62, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Ludwikowi *Radwan* i Paulinie *Drotkiewicz*, właścicielom dóbr Krajów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Skrzyńsko, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Mściwujewskiemu*, właścicielowi dóbr Włódki, położonych w Gub. Łomżyńskiej, Powiecie Kolnieńskim, Gminie Rogienice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 64 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Tomaszowi *Roszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Dąbrówka-kościelna, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Szepietowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 7,888 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Gustawowi *Zielinskiemu*, właścicielowi dóbr Ostaszewo-wielkie, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułuskim, Gminie Kozłowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 458 kop. 46, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Michałowi *Gumińskiemu*, właścicielowi części wsi Tłuchowo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Tłuchowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Lipnowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 39 kop. 91, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Teofilowi *Mączyńskiemu*, właścicielowi dóbr Żebki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 36 kop. 97, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. sukcesorom *Smolińskiego*, właścicielom dóbr Grabiec-małe, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Kubakowskiemu*, właścicielowi dóbr Grabieniec, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanow-

skim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,422 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi *Kraśnickiemu*, właścicielowi dóbr Rąbierz, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Grudnik, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 55 kop. 86, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Janowi *Gumowskiemu*, właścicielowi części wsi Żebki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 152 kop. 34, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Wilhelminie *Gerle*, właścicielce dóbr Tyrkiecinki, położonych w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Marjampolskim, Gminie Aleksota, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy.

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej wydanym, zamieszczono: Zdarza się pomiędzy biedną klasą tutejszej ludności, że niektórzy ulegli słabości, do tego stopnia dają się jej rozwinąć, że po zażądaniu w końcu pomocy lekarskiej, wszelkie środki stają się już bezskutecznymi i ludzie ci, przy odsłanianiu ich do szpitala, albo na drodze, albo też wkrótce po umieszczeniu w szpitalu umierają. Ponieważ mieszkańcom biednego stanu zapewniona jest możność leczenia się w tutejszych szpitalach, na koszt rządu, po zaświadczeniu ich ubóstwa przez policję, zapuszczenie więc choroby przypisać jedynie należy obojętności i zaniedbaniu samych chorych, lub ich krewnych, w celu zatem zapobieżenia o ile można takim wypadkom, polecono komisarzom zarządzenie, aby rewirowi każdodziennie dowiadywali się w swoich rewirach o chorych nie mogących leczyć się własnym kosztem, i w razie konieczności użycia wczesnych środków zaradczych, ułatwiali tym chorym, dopełnienie potrzebnych formalności dla pomieszczenia się w szpitalu na koszt rządu i przewiezienie ich tamże.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 5-go (17-go) Listopada r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 49, na które udało się na dawniejsze w 263 wnioskach złożyć rub. sr. 5,505 kop. — Na żądanie zaś 130 Uczestników (prócz procentu r. 72 kop. 82 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła r. 5,869 kop. 98 i umorzyła książeczek 41. Przeto uczestników 17,739, posiada kapitał rub. sr. 616,161 kop. 51 1/2.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 10 (22) Listopada.

Kwestja konferencji nietylko nie posunęła się naprzód, ale przeciwnie ujawniły się wybitniej przeszkody stojące jej na zawadzie. Wielkie mocarstwa, od udziału których zależy dojście do skutku konferencji, przyjęły, jak zapewniają dzienniki paryżskie, francuską propozycję w zasadzie, lecz zarazem oznajmiły, że nie mogą urzędowo przystać na konferencję, dopóki nie będzie znany jej program, ale i dopóki nie będzie zapewnione przyjęcie tego programu przez strony interesowane. Że takie jest usposobienie przynajmniej gabinetu londyńskiego, okazuje się z rozpraw nad adresem izby gmin i izby lordów. Jak w ostatniej, prezes gabinetu lord Derby oznajmił, że rząd angielski ani przyjął, ani odrzucił propozycję francuską, i nie chciałby mnożyć kłopotów cesarzowi Napoleonowi, ale sądzi, że konferencja wywołałaby tylko nieskończone trudności, tak w izbie gmin, minister spraw zagranicznych lord Stanley dodał, iż rząd angielski na zaproszenie cesarza francuzów odpowiedział, że nie można się spodziewać praktycznych rezultatów konferencji, jeżeli jednocześnie nie będzie przedstawiony plan załatwienia, na któryby zgodziły się strony interesowane. W obec znanego usposobienia stolicy apostolskiej, oraz gabinetu florenckiego i całych Włoch, wynalezienie takiego planu należy do rzędu zadań nie dających się rozwiązać. To że mowa tronowa angielska ani słówkiem nie wspominała o konferencji, wskazuje jawnie,

chwila „Przed śniadaniem”, którą jednakże wesoły i dowcipny autor, zapewne już po śniadaniu napisał...

Jako krotoczwila, jako obrazek, a raczej szkic humorystyczny, nowy ten utwór hr. Fredry (syna), ma niepospolitą wartość. Skrzy się tam wszędzie dowcip prawdziwy, pełen życia, świeżości, szczególnież też rola „Frana” (p. Wł. Szymanowski) opatrzona jest silną werwą. Treść prawie żadna, więc i trudniejsze dla przeprowadzenia jej zadanie. Autor wywiązał się z niego szczęśliwie — artyści sumiennie tylko. Wprawdzie, obowiązani jesteśmy oddać słuszną p. Szymanowskiemu, który trudną, pełną odcieni rolę wakacyjnego młodzieńca, odegrał bardzo starannie, lecz i ta rola, jak druga znowu „Amelki” (p. Kwiatkowska), artystów. Widocznie ryzykowano powodzenie sztuczki, zawszy jej personel z dwojga początkujących artystów... Pomimo to, dowcip prawdziwy zwyciężył nawet. Gdyby jednak rolę Amelki przedstawiła postać Frana odzwierciedla p. Tatarkiewicz naprzykład, to „Przed śniadaniem” zbudziłoby daleko większy apetyt widzów, którzy i tak jednakże, ocenili rzeczywiście talent autora.

iz układy w jej przedmiocie nie weszły jeszcze w stadium bliskiego urzeczywistnienia.

We Włoszech mowa tronowa francuzka nie mogła się podobać, a *Diritto* dowodzi, że jest ona wprost sprzeczną z okólnikiem jenerała Menabrea z 7-go b. m., gdyż ten uznał konwencję wrześnieją za zniesioną *de facto*, kiedy mowa tronowa francuzka uważa ją za obowiązującą, dopóki nie zostanie zastąpiona przez inny międzynarodowy traktat.

W wielkim księstwie luksemburskim spodziewane jest rozwiązanie stanów lub zmiana gabinetu, z powodu silnej nagany udzielonej obecemu gabinetowi w adresie starów, odpowiadającym na mowę tronową. Adres ten uznaje dokonaną reorganizację wojskową za przeciwną konstytucji i warunkom konwencji londyńskiej.

Należy się spodziewać, że sprawa kandjocka większe przybierze rozmiary, jeżeli prawdziwe jest doniesienie dzienników wiedeńskich, że król grecki podczas pobytu w Wiedniu, oznajmił postanowienie popierania powstania na w. Kandji. W sporze pomiędzy Serbią a Portą, który, jak wiadomo, groził wojną, rząd serbski przyjął pośrednictwo Rosji, i z tego powodu odmówił następnie proponowane mu pośrednictwo ze strony Anglii.

Jak mylnie bywają telegraficzne doniesienia, okazuje się wybitnie z wiadomości o skutkach uraganu na wyspie Tortola; kiedy według pierwotnego doniesienia, miało tam zatonać 10,000 osób, to jest niby więcej jak ludność tej wyspy, nie przynosząca 8,000, to teraz okazuje się, iż uragan wprawdzie zrzucił ogromne szkody na tej wyspie, ale tylko jedna rodzina zaginęła.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 19 listopada.* *Liberté* zapewnia, że Prusy, Rosja i Anglia przyjęły wprawdzie w zasadzie zaproszenie na konferencję, lecz nie dały formalnego na nią przyzwolenia, a to ze względu na to, że nie są znane ani podstawy przyszłych układów, ani widoki stron najbardziej interesowanych, t. j. kurji rzymskiej i rządu włoskiego. — *Etendard* ogłasza depeszę z Konstantynopola, donoszącą, że Turcja zaprotestowała przeciw myśli oddania kwestji kandjockiej do rozstrzygnięcia kongresowi. (*Wolff's T. B.*)

* *Florence, 19 listopada.* *Gazzetta ufficiale* ogłasza dekret, upoważniający do utworzenia dwójki czynnych. — Bank ma być wkrótce upoważniony do wypuszczenia w obieg biletów jedno frankowych. — *Diritto*, zastanawiając się nad mową tronową francuzką, znajduje, że pozostaje ona w sprzeczności z notą jen. Menabrea z 7-go b. m., oświadczającą, że konwencja wrześnieją została unieważniona. Przy porównaniu obu mów tronowych, mianych niedawno w Paryżu i Berlinie, *Diritto* oddaje pierwszeństwo mowie króla pruskiego. (*Tamże.*)

* *Wenecja, 18 listopada.* Ich królewskie moście król i królowa greccy odjechali dziś ztąd w dalszą podróż. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 20 listopada.* *Wiener Tageblatt* donosi, że król grecki, podczas swego ostatniego tu pobytu, oświadczył się za poparciem, jakie należy dać powstaniu kandjockiemu. Według tegoż pisma, Austria zaproponowała Serbji swe pośrednictwo w jej sporze z Turcją; Serbja atoli odrzuciła takowe, powołując się na pośrednictwo zaproponowane już jej przez Rosję. (*Wolff's T. B.*)

* *Osiek, 19 listopada.* Przy wyborach do sejmiku sławońsko-kroackiego, wybrani tu zostali hr. Władysław Pejacevic i p. Stojanovic. Obaj ci deputowani należą do stronnictwa stanowczo pojednawczego, co jest dowodem pomyślnego rezultatu misji bar. Raucha. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 20 listopada.* Według urzędowego zawiadomienia, komisja złożona z delegowanych od ministerstwa i z oficerów byłych honwedów, wyznaczoną została do rozdzielenia wsparcia. Po ukończeniu obrad przygotowawczych zajmie się ona swoimi czynnościami i ogłaszać będzie w tym przedmiocie sprawozdania. (*Tamże.*)

* *Trjest, 18 listopada.* Zapewniają, że Yakuschan, gubernator Heratu, uznał nad sobą zwierzchni-

nictwo Rosji. Rosjanie mają zamiar zbudować trzy wielkie drogi wiodące ku Heratowi, Kabulowi i Kaszmirowi. W Chelacie wybuchła wojna domowa. Według dzienników indyjskich, Teodorosowi nie udało się dotrzeć do Magdala po przetrnięciu się przez linję powstańców. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Konstantynopol, 20 listopada.* Choroba sułtana pogorszyła się od kilku dni. Zaprzeczają pogłoskom o blizkiej zmianie gabinetu. (*Tamże.*)

* *Zagrzeb, 19 listopada.* Zwołanie sejmiku nastąpi niezawodnie pierwszych dni stycznia 1868 roku. Odbyte dotąd wybory wypadły stanowczo w duchu przychylnym pojednaniu. (*Tamże.*)

* *Berlin, 20 listopada.* W izbie deputowanych, Forckenbek obrany został prezesem 280 głosami z ogólnej liczby 517; Köller (konserwatysta) wybrany został pierwszym wiceprezesem, 146 głosami, przeciw Bennigsenowi (123), ten zaś ostatni wybrany został drugim wiceprezesem 149 głosami, przeciw Bethusy'emu, który uzyskał 136 głosów. Stronnictwo narodowe liberalne postawiło wniosek (Lasker'a), żądający: 1) zaniechania śledztwa przeciw Twistenowi i Frentzelowi, i 2) objaśnienia art. 84 go ustawy w duchu odpowiedniego artykułu ustawy związku północno-niemieckiego. Jutro powzięta zostanie decyzja co do porządku traktowania tych żądań. (*Wolff's T. B.*)

* *Londyn, 19 listopada.* Rząd otrzymał od konsula angielskiego w Hawanie depeszę przez telegraf podmerski, osiabającą znacznie pierwsze wiadomości o katastrofie na wyspie Tortola. Srożyła się tam 29-go października silna burza, podczas której wybuchł straszny pożar. Niektóre części wyspy pokryły się wodą, lecz jedna tylko rodzina utonąła. (*Tamże.*)

* *Londyn, 19 listopada.* Deputacja złożona z 80 u robotników, która żądała ulaskawienia feniów, nie została przyjętą przez p. Hardy. Deputacja ta nie została nawet wpuszczoną do ministerstwa spraw wewnętrznych i uchwalila nader nieprzyjemne kroki przeciwko ministerstwu, występując z odgrózkami w razie powieszenia feniów. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 9 listopada.* Donoszą urzędownie: Koło wyspy St. Thomas rozbiło się 5 parostatków i 60 zwykłych statków. Liczba osób, które znalazły śmierć, wynosi około 500. — Żuany list Stevensa zaleca miesięczną emisję not w wysokości 4 milionów, dla umorzenia bonów. (*Wolff's T. B.*)

* (Ofary.) *Warsz Dniw.* pisze: Dyrektor obu Dzienników Warszawskich otrzymał od archimandryty Eugeniusza, prezesa Najwyższej zatwierdzonego komitetu budowy świątyni pod wezwaniem św. Apostoła równego księcia Włodzimierza przy klasztorze jerszego rzędu w Chersoniezie, zawiadomienie z daty 18-go października, że wysłane przez tegoż dyrektora ofiary, złożone przez rozmaite osoby, w ilości dwudziestu trzech rubli siedm dziesięciu kopiejek, zostały otrzymane i oddane do pomienionego komitetu, gdzie zapisane zostały do księgi sznurowej. Jednocześnie komitet, wynurzając wdzięczność za pomienione ofiary, uprasza o zwrócenie się do innych dobroczyńców z prośbą o przyczynienie się do budowy świątyni potrzebującej nadzwyczaj środków. Ofiary będą przyjmowane w redakcji Dziennika, dla odsyłania ich stosownie do przeznaczenia.

* (Święto pułkowe.) Onegdaj, dnia 8 (20) listopada, w dniu św. Archaniola Michała, pułk litewski lejbgwardji obchodził swe święto pułkowe, na którym znajdował się pomocnik Głównodowodzącego wojskami warszawskiego okręgu wojennego, jenerał-adjutant baron Ramsay.

* (Homeopatja w cesarstwie.) *Warsz. Dniw.* pisze: „W uzupełnieniu wiadomości o powodzeniu homeopatycznej metody leczenia w szpitalu niżegrodzkim (N° 223 *Warsz. Dniw.*), uważamy za pożyteczne, w interesie prawdy, donieść o rezultatach homeopatycznego leczenia, otrzymanych w St. Petersburgu. Tak w czasopiśmie *Zurnal homeopatycznego leczenia*, za 1862 r., przytoczona jest pouczająca statystyczna tablica alopacyjnego i homeopatycznego leczenia chorych w lazarecie pułku preobrażńskiego lejbgwardji. Z niej okazuje się, że przy alopacyjnej metodzie leczenia, procent śmiertelności do wyzdrowiających w 1857 roku był, jak 1:15; w 1858 r. — jak 1:15½; a w 1859 r. — jak 1:10, kiedy tymczasem przy leczeniu homeopatycznym w następnym 1860 r., procent ten był jak 1:18, czyli 5½ na 100, lub 55 na 1,000 chorych. Przy tem należy wspomnieć, że w liczbie 1364 leczonych według wyż wspomnianej metody, były ciężkie choroby, jak tyfus (22), konsumpcyjna gorączka (379), zapalenie dróg oddechowych (72), zapalenie żołądka i kiszek (16), suchoty płucne (50), złamanie kości

(8) i t. d. Jeszcze ciekawszą jest porównawcza tablica homeopatycznego i alopacyjnego sposobu leczenia w st. petersburskim szpitalu dla wyrobników od 1847 do 1855 roku. Przybývające tam chore umieszczane były w dwóch oddziałach z kolei, tak, że w obu, choroby przedstawiały jednakowe warunki i pod względem różnorodności i pod względem wagi. Lekarze jednego oddziału leczyli chorych według metody homeopatycznej, a drugiego według alopacyjnej. Rezultaty doświadczeń były następujące: 5,900 pacjentek oddziału homeopatycznego, znajdowało się na kuracji w ogóle 145,863 dni, zatem każda przeleżała średnio 24¾ dni; 2,782 chore w oddziale alopacyjnym, znajdowało się na kuracji 76,925 dni, to jest każda leczyła się 27½ dni. I tak, w oddziale homeopatycznym każda chora znajdowała się o 2¾ dni mniej niż w alopacyjnym, co w ciągu 8 lat stanowi 16,225 dni. Roczna śmiertelność w oddziale alopacyjnym stanowiła 14 na 100, a w homeopatycznym 12%, czyli 2% mniej. Oprócz tego, biorąc na uwagę zyskane przy homeopatycznym leczeniu 16,225 dni, nie można nie uznać tej okoliczności za istotną korzyść, dla tego naprzód, że oddział homeopatyczny miał tym sposobem możność leczenia, przy jednakowej liczbie łóżek, większej ilości chorych niż alopacyjny; powtóre, że chore wcześniej wyzdrowiając, jeżeli 16,225 przeniesie na porcję, licząc każdą choć po 8 kop., to wyniesie 1,298 rsr. oszczędności. Z drugiej strony leczenie homeopatyczne przedstawia wielką oszczędność w wydatkach na lekarstwa. W tym oddziale wychodziło na lekarstwa nie więcej 120 rsr. rocznie, a w alopacyjnym od 600 do 800 rsr. rocznie. Te cyfry tak są nauczające, że mówią same za siebie.”

* (Koncerta 10-letniego Rozbickiego.) Zapomnieliśmy wspomnieć o dwóch koncertach 10-letniego gitarzysty Rozbickiego, które odbyły się w sali Harmonji. Nieliczna wprawdzie publiczność, okazywała tu za pomocą oklasków zachętę do dalszej pracy. Młody gitarzysta, pragnąc dać się poznać liczniejszej publiczności, zamierza jeszcze dawać koncerty, na które bilety rodzinne będą sprzedawane po pół ceny.

* (Chwalebna czynność.) *Dziennik gubernalny Warszawski* pisze: Starszy strażnik uczastku wilanowskiego, w powiecie warszawskim, Tripolin, powziawszy wiadomość o północy 1 lipca, że wezbranie Wisły zagraża przerwaniem moczylowskich dolnych wałów i zatopieniem całej gminy Jeziornej, pospieszył do tej gminy, zwołał jej mieszkańców i kazał poździejować słomę z dachów, rozebrać płoty i parkany, naciąć jak najwięcej gałęzi, a przysypawszy to wszystko ziemią, zakładać moczylowskie dolne wały tam, gdzie one mogły stawić prądowi wody najmniejszy opór. Wkrótce cała gmina wzięła się do pracy; włościanie zachęceni prośbami i przytomnością umysłu strażnika Tripolina, podawali swe usiłowania. Dla zasilenia włościan do pracy, która nie zupełnie jeszcze była skończoną, na prośbę Tripolina sąsiedni obywatele przysłali dla włościan wódkę, która przy ciągłych zachętach i żartach Tripolina, zniewoliła nareszcie włościan zapomnieć o grożącym im niebezpieczeństwie; nad rankiem słabsze części moczylowskich dolnych wałów zostały obwarowane tak, że gmina zabezpieczona została od zalewu. O tej przykładowej działalności starszego strażnika Tripolina niepodobna przemilczeć, aby nie oddać mu publicznie zasłużonej pochwały.

* (Wypadek.) W dniu wczorajszym, Michał Wiśniewski, wyrobnik, wieku lat 41, przechodząc ulicą Smoczą, upadł i złamał prawą nogę.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*
Za talar wczoraj rsr. 1 kop. 9 dziś rsr. 1 kop. 9.
Za frank „ „ 29 „ „ 29.
Za złoty ref. „ „ 59 „ „ 59½.
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego) odbyło w Petersburgu, 5 (17) listopada r. b., posiedzenie. Przedmiotem tego posiedzenia były: kwestja zawarcia zagranicą kontraktu względem sprzedaży listów zastawnych, tudzież zmiany w ustawie, przedstawione przez zarząd do uznania rządu, oraz niektóre ulgi na korzyść osób nabywających dobra w kraju zachodnim. Posiedzenie otwarte zostało przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Konstantego-Mikolajewicza, jako prezesa honorowego, który przyzywał po raz pierwszy na ogólnem zgromadzeniu członków towarzystwa.

* (Kantor asekuracyjny w Tandzinie.) *Birż. Wied.* poprzednio donosiły, że przy zwiększającym się coraz ruchu ruskiego handlu w Chinach, kupiec

1-ej gildji Starcew, dla ochrony kupców rosyjskich od strat ponoszonych w transportowaniu towarów, założyl 1-go czerwca 1867 r. w tym celu kantor asekuracyjny w Tandzinie. Obecnie *Birz. Wied.* dodają, że podług wiarogodnych wiadomości, wzajemna asekuracja ustanawia się w każdym ruskim kaatorze w Tandzinie, chociaż, jak słychać, kantory te mają przyjmować asekurację tylko towarów bezpośrednio przez siebie ekspedjowanych. Na wzór kantoru założonego przez kupca Starcewa, urządzony został w Tandzinie kantor asekuracyjny przez kupca 1-ej gildji Noskova, mający z pobieranych składek zaspakając straty towarów a remanenta po ukończeniu żeglugi, zwracać właścicielom. Kantor ten otwarty został na próbę na rok jeden.

* (Historja ziemi). *S. Pet. Wied.* donoszą, że w Moskwie, nakładem J. Glazunowa, wydany został przekład ruski „Historji ziemi”, przez Fr. Mora. Przekład ten dokonany został przez p. P. Szulgina. Dzieło to, stanowiące spory tom drobnego druku, obejmuje wykład nowych zasad geologii, projektowanych przez autora i opartych na trwałych podstawach fizyki i chemii. Autor zbija powszechne poglądy w dziedzinie geologii i zastępuje takowe swemi własnymi badaniami, poznanie których może przynieść wielką korzyść. Wykład jest przystępny i nawet popularny.

* (Nowa opera raska). Do *Mosk. Wied.* piszą z Petersburga, że 30 go października dawano po raz pierwszy, na scenie teatru marjińskiego, nową operę ruską *Groza*, kompozycji p. Kaszperowa. Zjawisko to, w obec niebogatego repertuaru muzyki ojczystej, ściągnęło do teatru tak liczną publiczność, że wszystkie bez wyjątku miejsca były zajęte. Publiczność nasza, jak widać, okazała wiele społecznego dla utworu, który pod względem tak zalet wewnętrznych, jak głównie kierunku, w jakim został napisany, jest przyjemnym zjawiskiem. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że wielu powstawać będzie na operę *Groza* za italizmizm w melodjach, za formę, gdzie niegdzie zupełnie zachodnią i t. p., lecz nie można odmówić temu utworowi zalet, lub zarzucić kompozytorowi, jakoby nie chciał być narodowym. Jeżeli zaś przypomniemy sobie, jak mało jeszcze zrobiono u nas dla muzyki narodowej, w takim razie możemy mieć przekonanie, że każdy rosjanin wdzięczny będzie p. Kaszperowowi za jego utwór.

* (Sprostowanie.) *Jour. de St. Petersburg.* w N° 253-im pisze: „Często musieliśmy wykazywać dziwny sposób, w jaki zagraniczne dzienniki, powiadają swych czytelników o tem co dotyczy Rosji. U niektórych tak to jest umyślne, że gdybyśmy chcieli podejmować wszystkie potwarze, wszystkie kłamstwa, musieliśmy codziennie wystosowywać do nich sprostowania. *Jour. des Débats*, na szczere nasze ubolewanie, bo dziennik ten długo miał ucziwłą i dobrą sławę, odznacza się łatwością, z jaką przyjmuje i rozpowszechnia wszelkie pogłoski dochodzące do niego, nie wiemy z jakiego zmaconego źródła, skoro tylko takowe mogą rzucić na Rosję śmieszność lub hańbę. Oskarżenia nieraz są tak nieprawdopodobne, że dziennik któryby miał choć cokolwiek szacunku, dla zdrowego rozsądku swych prenumeratorów, nie ubliżyłby im traktując ich nędzną ucziwłą podobnych niedorzeczności, lecz okazuje się, że *Jour. des Débats*, znużywszy się swą powagą, zazdrości klienteli próżniaków, lub też chce zmierzyć granice łatwowierności francuskiej. Oto co czytamy w jego numerze z 15-go listopada: „W Rosji, 550 osób podało do Cesarza prośbę, żądając aby rząd wstrzymał się od udziału w konferencji i zachęcając go do skupienia całej uwagi na sprawy wschodnie. Wprawdzie petenci źle zostali przyjęci; odpowiedziano im, że prawo petycji niedawno nadane, stosuje się tylko do spraw prywatnych, lecz nie do spraw publicznych. Aby bardziej wpoić im w pamięć tę zbawienną różnicę, przesłano im odpowiedź rządu na papierze stepłowym wartości 500 rsr., które kazano im zapłacić, uprzedzając ich, iż w razie ponowienia, użyty zostanie pięć razy droższy stepel.” Jest to szczyt niedorzeczności. Przytaczamy ten ustęp aby dać jeszcze raz poznać z jakim smakiem i delikatnością sztydzi z rządu ruskiego — i ze swych czytelników, *Jour. des Débats*, który niedawno okazywał się tak czułym na krytykowanie polityki francuskiej w niektórych dziennikach naszego kraju.”

* (Aresztowanie.) *Golos* donosi, że redaktor gazety czeskiej *Posel z Prahy*, aresztowany został za wydrukowanie w swej gazecie artykułu pod tytułem „Poczekamy,” w którym ganił system teraźniejszej administracji Austrii, nieprzyjazny dla słowian.

Ameryka.

* (Kongres). *Nowy Jork*, 9 listopada. Odezwa prezydenta i sprawozdania ministerstwa doręczone

zostaną kongresowi w m. grudniu. Konwent Alabamy doręczy kongresowi memoriał o zniesieniu podatku od bawełny. Komisarz meksykański wysłany został do Washingtonu, w celu traktowania tam o pożyczkę 12 milionów dolarów. (*Cor. Bür.*)

Anglja.

* (Rozprawy nad adresem). *London*, 19 listopada. Po otwarciu posiedzeń parlamentu, dokonaniem przez komisję w imieniu królowej, obie izby przystąpiły do rozpraw nad adresem odpowiedzi na mowę tronową. W izbie lordów, Brownlow postawił projekt adresu, popartego przez Hyltona. W ciągu rozpraw, hr. Russell ganił interwencję francuską w Rzymie i przemawiał za poglądem wyrażonym w tej kwestji w mowie tronowej; mówca pochwalił w zupełności wyprawę abisyńską. Houghton oświadczył się nieprzychylnie do okupacji Rzymu ze strony wojsk francuskich i wynurzył jednocześnie nadzieję, że Anglja trzymać się będzie zdala od konferencji, jeżeli cel tej ostatniej nie zostanie dokładnie określony. Lord Derby podziękował izbie za przychylnę przyjęcie przez nią adresu, i oświadczył następnie, że rząd ani przyjął, ani odrzucił zaproszenia na konferencję; chętnieby chętnie oszczędzić cesarzowi Napoleonowi kłopotów, lecz obawiać się należy, że konferencja spowoduje trudności bez końca. Izba lordów przyjęła ostatecznie adres znaczną większością. W izbie niższej toczyły się rozprawy nad adresem zaproponowanym przez Dyke'a i popartym przez Hooga. Gladstone oświadczył, że powstrzyma się od wszelkiej poprawki do tego adresu, i następnie pochwalił całą mowę tronową; mówca atoli nie widzi w niej wzmianki należytej o sprawach irlandzkich; co się tyczy wyprawy abisyńskiej, p. Gladstone wynurzył nadzieję, że powiedzie się dostarczyć kosztu na tę wyprawę bez zaciągania pożyczki. Kanclerz skarbu Disraeli podziękował p. Gladstonowi za otwarte ocenienie polityki rządu. Horsman ganił w wyrażeniach gwałtownych politykę włoską cesarza Napoleona; w przedmiocie projektu konferencji, mówca oświadczył, że Anglja powinna postarać się o to, ażeby konferencja nie była czczą ceremonją. Bowyer wystąpił w obronie polityki francuskiej we Włoszech i oświadczył, że opieka papieża powinna być właściwym celem konferencji. W przedmiocie sposobu zapatrywania się rządu na kwestję konferencji, lord Stanley oświadczył, że rząd odpowiedział na zaproszenie na konferencję, iż nie może spodziewać się po niej żadnego praktycznego skutku, jeżeli nie zostanie złożony jednocześnie stanowczy plan rozwiązania obecnych trudności, któryby dawał widoki na przyjęcie go przez strony przeważnie interesowane. W końcu izba przyjęła adres. (*Wolffs T. B.*)

Włochy.

* (Zwierzenie). *Gazzetta di Torino* ogłasza zwierzenie, zakomunikowane jakoby przez jednego z członków poprzedniego gabinetu, o kierunku polityki tego ostatniego wobec ostatnich wypadków, oraz o przyczynach, które spowodowały jego upadek. W usprawiedliwieniu tem powiedziano, że p. Rattazzi, przekonany będąc o niepodobieństwie powstrzymania ruchu garibaldyjskiego, pomimo uprowadzenia samego Garibaldeggo na wyspę Kaprę, przedsięwziął już wszystkie rozporządzenia do posłania armji włoskiej do Rzymu, ażeby rozwiązać jednym ciosem wielką kwestję narodową, lecz że „sprzysiężeniu potajemnemu”, do którego należało także kilku członków teraźniejszego ministerstwa, powiodło się skłonić króla do dania w ostatniej chwili kontr-rozkazu. Dziwaczność tego zwierzenia, niezbyt godna postawa, przypisywana w niej rządowi włoskiemu, oraz widoczny zamiar nadania poprzedniemu ministerstwu uroku kosztem teraźniejszego gabinetu, wszystko to przyczyniło się do tego, że zwierzenie pomienione wywołało oburzenie nawet ze strony tych, którzy byli dotąd zwolennikami gabinetu Rattazzego. Zwierzenie to nie miało przeto pożądanego powodzenia. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wypadki w Rzymie.) Z Rzymu donoszą pod datą 13 b. m.: Policja wykryła rzymski komitet narodowy. Aresztowała ona z tego powodu między innymi księdza Sapeletti, benedyktyna, uważanego oddawna za rewolucjonistę, i odbyła rewizję w domu pewnego wysekiego urzędnika policyjnego. Powiadają, że konserwatorowie municypalni Giroud, Moreni, Dulieri i Merolli, którzy sfabrykowali znaną petycję, opatrzoną w 12.000 podpisów, otrzymali rozkaz podania się do dymisji. P. Capogrotti-Guana, sekretarz rady municypalnej, który przyniósł petycję do Watykanu, został usunięty od obowiązków. (*Nordd. A. Z.*)

* (Garibaldi.) Zdaje się, że złagodzone nieco więzienie Garibaldeggo, albowiem *Gaz. di Torino* do-

nosi, że minister spraw wewnętrznych pozwolił obu synom uwiezionego, Menottemu i Ricciottemu, odwiedzić ich ojca w Varignano.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego

Lwów, 18 listopada.

Szczegóły o mniemanych agitacjach moskiewskich. — Ruch partji czynu. — Skazani redaktorowie dzienników ruskich. — Napoleon III i polacy. — Przedtem i obecnie.

Doniosłem wam swego czasu o fabrykowanych przez polonofilów agentach moskiewskich; teraz mogę wam udzielić w tej sprawie bliższych szczegółów. Polonofile chcieli koniecznie przedstawić rusinów galicyjskich jako buntowników przeciw rządowi austriackiemu, ażeby przez to uzyskać nieograniczone zaufanie u rządu, a wpływ w kraju; otóż ażeby jakąkolwiek ceną dojsz do tego celu, rozesała *Narodówka* okólnik do wszystkich jej prowincjonalnych i nieprowincjonalnych agentów, czyli raczej lenuncjantów i ażeby ile możliwości za pomocą tego znanego organu denuncjowali każdego, kto tylko cokolwiek wspomni o „moskalach”; ajenci posłuszni temu rozkazowi, uczynili czego żądano, i jak nam wiadomo dopięli po części celu, bo zadenuncjowali kilku chłopów i diaków (to mi ajenci!) którzy przy kieliszku pozwolili sobie, ot jak to zwykłe bywa przy kieliszku, wybełkotać kilka słów niedorzecznych; ażeby jednak nadać tej mniemanej agitacji moskiewskiej i jej agentom jakąś powagę, rozpoczęła równocześnie i *Narodówka* donosić to ztąd, to zowąd, to o przytrzymanych, to o widzianych (na miesiącku) agentach rosyjskich, a nawet kazała sobie za pomocą korespondencji warszawskich, sprawozdać takowych do Lwowa i Krakowa; fakta same tak były szczegółowo opisywane, że ludzie, nieznający nędznych intrygantów całej kliki szatańskiej *Narodówki*, nie mogli nie uwierzyć w prawdziwość takowych; to też kiedy doszły owe wiadomości i do *Wiednia*, nakazano z góry przedłożyć szczegółowe sprawozdanie w tej mierze; lecz o dziwo! pomimo długotrwałego najstaranniejszego poszukiwania władz sądowych, policyjnych i politycznych — niewynaleziono oprócz powyższych kilku chłopów i diaków, ani cienia podejrzenia o całych tych ohydnych denuncjacji; to też w sprawozdaniu sądowem słusznie wyrażono, że *ajenci rosyjscy mogą tylko w bujnej wyobraźni dziennikarstwa polskiego się znajdować, a to do używania ich jako straszdydo przeciw radzie państwa, do wywarcia tam impresji dla swych planów*. Dziś ucichły te doniesienia; gdyż po przegranej w radzie państwa, znaczyłyby one tyle, co musztarda po obiedzie; ale za to innego straszka przedstawia Niemcom, a tem jest „gorączkowe zbrojenie się Rosji”; lecz kto raz skłamał, ten trudno wiary odzyska, — zresztą strachy, idą zwykle — na lachy....

Prawie wszyscy redaktorowie pism ruskich są już osądzeni za jedno i to samo przestępstwo (podburzanie przeciw narodowości polskiej) i tak osądzono redaktora *Słowa* na 4 miesiące; *Pisma do hromady* na 2½ miesiąca, *Rusi* (dla odegrania komedji) na miesiąc, a *Holosa narodnoho* na dni 15 i oprócz tego każdy go z nich na stosowne grzywny; wszyscy zameldowali rekurs a i prawdopodobnie zostaną niekiedy z nich uwolnieni.

Napoleon III, którego polonja ubóstwiała jako jedynego zbawcę Polski, doczekał się wreszcie tego, że ta sama polonja, która mu tyle krztuszącego kadziła puszczała, — zwie go dziś podstępny, absolutnym, przewrotnym, wstecznym i t. p. *Dziennik lwowski* poświęcając Napoleonowi III artykuł, przytacza za najnowszy dowód przewrotności Napoleona; rokowania b. r. Beusta w Paryżu, które się tam toczyły w sprawie wschodniej co do wspólnego postępowania Austrii z Francją; gdyż w tej samej chwili wystosował francuski gabinet wspólną z Rosją notę do Turcji, odmawiając jej na przyszłość gwarancji i wszelkiej moralnej pomocy. Taka dwulicowość francuskiego gabinetu, powiada tedy *Dzien. lwowski* jest bez granic; umawiać się z Austrią przeciw Rosji za Turcją, i z Rosją przeciw Turcji; nareszcie konkluduje *Dziennik*, że takie same a nie inne przekonanie o polityce Napoleona III, wywieść mógł z Paryża ks. marszałek Sapieha. Niepotrzeba tu żadnych fantazji, żadnych pałaców na lodzie i złudnych nadziei, które ostatecznie zwiedzą; lecz jedynie szczerego i otwartego pojednania się z temi, którzy jak u nas mówiono, są niby naszymi nieprzyjaciółmi, a przekonamy się, że pierwszy uścisk, będzie uściskiem zapomnienia przeszłości i pogodzenia się na przyszłość; dla tego z przyjemnością witamy zapowiedziany na nowy rok w Petersburgu pojawić się mający dziennik „Nowy Czas” pod redakcją p. Kirkora, który położył sobie za zadanie pogodzenie to przeprowadzić do skutku, i tym więcej pokładamy w tem nadzieję, o ile że znany referencio króla Jana-nie III-go (Kostecki) na besedzie

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 6942. *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Po zmarłych: 1. Augustynie Grabowskim, właścicieli csady wieczysto czynszowej w dobrach Rybno Okręgu Gostyńskim położonej, w dziale III pod Nr. 22 rzeczonych dóbr objawionej; 2. Jaaie Rojewskim, właścicieli, dóbr Czerników z Okręgu Łęczyńskiego; 3. Marjanie Piaseckim, wierzycieli sumy rsr. 5,250, pochodzącej z sumy rsr. 7,500 ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 546 w Warszawie; 4. Klementynie Szymańskiej, wierzycielce sumy rsr. 3,000 z przywiązaniem rygorami do niej, ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 1,549 Lit. K. w Warszawie; 5. Melahji z Kwiatkowskich Hönigson, wierzycielce sumy rsr. 2,100, ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 2,570 w Warszawie; 6. Marji vel Marjannie Bibianne Wambach, właścicielce nieruchomości Nr. 1577 w Warszawie; 7. Józefie z Bednarczyków Schilling, wierzycielce sumy rsr. 1,950 na prawie wieczystej dzierżawy kolonii Aleksandrii w dziale III pod Nr. 7 dóbr Białoleka z Okręgu Warszawskiego zapisanym, ubezpieczonej, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznacza się termin w kancelarii hipotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie na dzień 14 (26) Lutego 1868 r.

Aleksander Dziewulski.

(N. D. 6943). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po zmarłych: 1. Ignacym Feliksie Dobrzyńskim, współwierzycieli sumy rsr. 6,750, z większej sumy rsr. 9,000 pochodzącej, ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 823 w Warszawie. 2. Feliksie Jabłonowskim, wierzycieli sumy rsr. 3,000, na nieruchomości Nr. 1062 w Warszawie lokowanej. 3. Izraelu Izaaku Pechkrantz, współwłaścicieli nieruchomości Nr. 1010 w Warszawie. 4. Emilji z domu Wilkie po Fryderyku Dangel wdowie, wierzycielce sumy rsr. 900, rsr. 1,500 i rsr. 600, na nieruchomości Nr. 2450 w Warszawie, tudzież rsr. 1,500, na nieruchomości Nr. 1036 lit. A, również w Warszawie hipotekowanych. Tocz się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznacza się termin w Kancelarii Hipotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, na dzień 22 Maja (3 Czerwca) 1868 r.

Aleksander Dziewulski.

N. D. 692) *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Wacława Łuszczewskiego, co do sumy rsr. 13,050 z procentem na dobrach Medlibogowice z Okręgu Konińskiego w dziale IV. pod Nr. 5 wykazu zabezpieczonej.

2. Franciszka Morawickiego co do rsr. 900, pod Nr. 8 w dziale IV. na dobrach Biestrzyków D. z Okręgu Radomskiego zahypotekowanych.

3. Adolfa Kokelego co do własności dóbr Wilczkowa z Okręgu Wartawskiego.

4. Antoniego Jakubowskiego, co do sumy: a. rsr. 6,750 pod Nr. 37 na dobrach Piekary z Okręgu Wartawskiego i warunku w dziale III, pod Nr. 21 zapisanego; b. Rsr. 750 pod Nr. 196 i 22 na dobrach Rychnowie z Okręgu Wieluńskiego; c. Rsr. 3,287 kop. 85½ pod Nr. 40 i d. Rsr. 3,287 kop. 85½ pod Nr. 41 na dobrach Walichnowy z Okręgu Wieluńskiego i prawa dzierżawy pod Nr. 14 działu III stojącego; e. Rsr. 3,000 pod Nr. 20 na dobrach Nowa wieś z Okręgu Szadkowskiego; f. Rsr. 705 pod Nr. 266 i g. Rsr. 45 pod Nr. 28 na dobrach Gąsżyn A. z Okręgu Wieluńskiego; h. Rsr. 3,000 pod Nr. 27 na dobrach Wola Pszczolecka z Okręgu Szadkowskiego, wszystkich w dziale IV zabezpieczonych.

5. Tadeusza Kołaczekowskiego co do sumy rsr. 1,209 k. 66 pod Nr. 36 i wierzycielności, jaka po wykreśleniu sum z pod Nr. 196, 27, 32 i 34 należała się okazać, wszystkich w dziale IV wykazu dóbr Kierzyn z Okręgu Częstochowskiego umieszczonych, tudzież co do prawa odbioru wynagrodzenia likwidacyjnego w dziale III. pod Nr. 15 wykazu tychże dóbr zapisanego, oraz co do prawa dwunasto-letniej dzierżawy, w dziale III, pod Nr. 9 wykazu dóbr Miedno z Okręgu Częstochowskiego stojącego i Antoniego Majorowicza co do współwłasności sumy rsr. 1,500 pod Nr. 17 działu IV, wykazu folwaku Wierchzy z Okręgu Szadkowskiego zapisanej, otworzyły się spadki, do regulacji których termin na dzień 11 (23) Maja 1868 r. przed sobą w Kaliszu wyznaczam.

Kalisz d. 30 Paźd. (11 Listop.) 1867 r.

Zenon Łopuski.

N. D. 6919. *Pisarz Sądu Pokoju w Chełmie.*

Po śmierci Haski i Malki małżonków Rajsfeld, współwłaścicieli nieruchomości w miejscowości Chełmie przy ulicy Lubelskiej pod Nr. policyjnym 23 położonej, otworzył się spadek,

do uregulowania którego termin na dzień 13 (25) Maja 1868 r. wyznaczam pod prekluzją. Chełm d. 31 Paźd. (12 List.) 1867 r.

Dobkiewicz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6903. *Плоцкое Губернское Правление.*

Симъ объявляеть, что 30 Ноября (12 Декабря) сего года, въ 12 часовъ утра, въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться публичные торги на поставку матеріала для заготовленія изъ оного одежды и белья для арестантовъ содержащихся въ Плоцкой тюрьмѣ, а именно:

Сырого сукна 113 аршин. 483 верш. Чернаго сукна 12 арш., 10,40 верш. Одъялъ 206 штукъ. Подотна льнянаго 1,622 арш. 12,98 вер. и пачеснаго 4,004 арш. 1,75 верш. и паклянаго 1,303 арш. 4,50 верш. Торги начнутся съ цѣны: 3,585 руб. 24½ коп. (in minus) за все количество имѣющаго поставиться матеріала.

Желающие торговаться имѣютъ прибить къ вышеозначенному времени въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ въ количествѣ 359 р. въ наличныхъ деньгахъ, или билетахъ банковъ и другихъ кредитныхъ установленій законномъ къ принятію въ залогъ дозволенныхъ, который неудержавшимся при торгахъ будетъ немедленно по окончаніи оныхъ возвращенъ.

О подробныхъ условіяхъ, лица намѣревающіяся торговаться могутъ узнать ежедневно въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Плоцкъ, Ноября 3 дня 1867 года. Советникъ, Яськевичъ.

N. D. 6901. *Плоцкое Губернское Правление.*

Объявляеть, что 27 Ноября (9 Декабря) 1867 г. въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе со дня публичныхъ торговъ по 19 Іюня (1 Іюля) 1870 г. пропавшихъ доходовъ въ деревняхъ: Дравы, Хмблено, Рембоно, Гарнолево, Червиньскъ, Болинъ, Богушинъ, Кембловице и колоніи Богушинъ, экономіи Селець отъ уменьшенной въ половинѣ годичной платы, именно отъ суммъ 431 р. с.

Всякій желающій приступить къ публичнымъ торгамъ: не лишенный правъ на продажу питей, согласно Высочайше утвержденному Уставу о питейномъ сборѣ ст. 284 и 285 долженъ представить предварительный залогъ 108 р. с.

Объ условіяхъ торговъ можно узнать въ Губернскомъ Правленіи въ Отдѣленіи Государственныхъ имуществъ по Дѣлопроизводству.

Къ сему присовокупляется, что въ случаѣ явки одного лица къ торгамъ, такъ какъ въ случаѣ выгоднаго для казны предложенія, будутъ за нимъ утверждены на основаніи распоряженія б. Правительственной Комиссіи Финансовъ отъ 26 Іюня (8 Іюля) 1852 г. за N. 44213/17967.

Г. Плоцкъ, Ноября 2 дня 1867 года. Ассесоръ Отдѣленія, (.....).

N. D. 6623. *Квѣцкое Губернское Правление.*

Симъ объявляеть, что на восемнадцатое Декабря 1867 года въ 12-ти часовъ утра, назначено производить публичные торги на отдачу въ присутствіи сего Правленія, на отдачу въ 12-летнее арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 года Маіоратныхъ имѣній Мендровъ и Потокъ въ Стопницкомъ Уѣздѣ расположенныхъ, со всеми принадлежащими, съ коихъ исчислено годового чинша 530 р. 29 коп.

Условія къ этимъ торгамъ могутъ быть размыслима въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Квѣцкаго Губернскаго Правленія.

Желающие участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ законными загонами, равняющимися ¼ части исчисленной суммы дохода.

Къльцы, 21 Октября 1867 года.

И. д. Ассесора, (.....).

Дѣлопроизводитель, Рутковский.

N. D. 6890. *Ломжинское Губернское Правление.*

По причинѣ истекающаго 19 (31) Декабря с. г. срока заключенныхъ контрак-

товъ на аренду мостовыхъ сборовъ съ казенныхъ тарифныхъ мостовъ на дорогахъ 1-го разряда въ имѣніяхъ Вержбица Пултускаго Уѣзда и Злотарія Мазовецкаго Уѣзда на рѣкѣ Нарвѣ; и для выручки впередъ дохода съ означенныхъ мостовъ, Ломжинское Губернское Правленіе, согласно предложенію Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 25 Октября (6 Ноября) с. г. за N. 40723 объявляеть, что въ присутствіи сего Правленія въ 4 (16) день Декабря с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, согласно постановленію б. Совета Управленія Царства Польскаго отъ 16 (28) Мая 1833 года о публичныхъ торгахъ, на отдачу въ трехъ-лѣтнѣе, считая съ 1 (13) Января 1868 года по 31 Декабря (12 Января) 1870/71 года, арендное содержаніе мостовыхъ сборовъ съ выше упомянутыхъ мостовъ съ тѣмъ, что если нынѣшній арендаторъ не согласится продолжать аренды по 1 (13) Января 1868 г. и уилати: за 12 дней арендный доходъ соразмѣрно нынѣшней годовой платѣ, то новый арендаторъ обязывается притянуть въ аренду и на эти 12 дней и внести за оныя доходъ въ подлежащее казначейство соразмѣрно той годовой платѣ, какъ будетъ имъ предложено на торгахъ. Объявленія должны быть составлены по нижеслѣдующей формѣ, писанными на гербовой 30-ти копѣечнаго достоинства бумагѣ, отъ суммъ при имѣніи Вержбица 1,764 р. с. а на аренду моста при деревнѣ Злотарія 342 р. с.

Желающие участвовать въ упомянутыхъ торгахъ, должны до истеченія выше означеннаго срока представить Г. Ломжинскому Губернатору запечатанное объявленіе или прислать таковое по почтѣ на имя Его Превосходительства.

Представляющіи объявленіи должны приобщить къ онымъ квитанціи Губернскаго или Окружнаго Казначейства на внесенный залогъ равняющійся ¼ части выше означенной арендной суммы, который по утвержденіи торговъ, долженъ быть пополненъ до ½ части объявленной имъ на торгахъ суммы и на покрытіе издержекъ понесенныхъ на публикацію торговъ тридцати руб. сер. Отказавшемуся отъ торговъ залогъ съиче: удержъ возвращенъ. Залоги эти храниться будутъ въ депозитъ казны, до истеченія аренднаго срока. Издержки на опубликованіе торговъ отнесены будутъ до представленной на эту цѣль суммы, при недостаткѣ же такой, то лицо за которымъ останутся торги, добавитъ потребное количество, а въ противномъ случаѣ оставшееся отъ издержекъ на публикацію торговъ количество денегъ будетъ ему возвращено.

Объявленія писанныя не по формѣ при семъ приложенной или заключающія какія либо условныя обязательства, равно къ которымъ не будетъ приобщена квитанція на представленный залогъ, считаться будутъ не важными, тоже объявленія представленные во время начавшихся уже торговъ или въ противность 17 Ст. выше приведеннаго Постановленія Совета Управленія Царства Польскаго написанныя съ подчистками и поправками тоже признаны будутъ неважными.

Подробныя кондіи могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ административномъ отдѣленіи Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 9 до 3 час. пополудни на конвертъ объявленія запечатанномъ сургучемъ должны быть помѣщены слова: „Объявленіе на аренду мостового сбора съ моста при деревнѣ Злотаріи или Вержбицъ.“

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ ... прилагаю квитанцію N. казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ (прописью) и 30 р. на издержки публикаціи торговъ объявляю, что обязуюсь взять въ аренду мостовой сборъ съ моста при деревнѣ NN. на 1868, 1869 и 1870 годы т. е. съ 1 (13) Января 1868 года по 31 Декабря (12 Января) 1870/71 года за годовую арендную сумму (написать такую прописью) и что на условія прописанныя для сей аренды исполню соглашаюсь.

Ежели торги за мною неостанутся, то представленный залогъ самъ получу или же прошу выслать оный по почтѣ на мой счетъ.

Мѣсто постоянного жительства имѣю въ NN. мѣсяца дня 1867 года.

(подпись (имя и фамилія)).

Г. Ломжа, Ноября 4 дня 1867 года.

за Вице-Губернатора, Собоцкій.

за Советника, Долэнговскій.

за Дѣлопроизводителя, Яновичъ.

N. D. 6746. *Сувалское Губернское Правленіе.*

Объявляеть по всеобщему съѣднію, что въ присутствіи сего Правленія, начиная съ 11 часовъ утра, 10 (22) Декабря 1867 года, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1867 года, по 1 (13) Іюня 1868 года, казеннаго фольварка Дембцизна, Сувалскаго Уѣзда, отъ суммъ 450 р. с. на слѣдующихъ главныхъ условіяхъ.

а) Каждый изъ желающихъ участвовать въ торгахъ обязанъ представить свидѣтельство мѣстнаго Уѣзднаго Начальника о заимчивости своей и исправности въ исполненіи казенныхъ повинностей.

б) Новый съемщикъ долженъ дорожить вѣдѣть такимъ доходомъ съ означеннаго фольварка, какой по расчетамъ будетъ показанъ администраціе за введенной въ ономъ.

в) Соскательи обязаны представить до начатія торговъ въ залогъ ¼ часть суммы объявленной къ торгамъ за вышеозначенную статью, и за сѣмъ лицо, снявшее оную, обязано немедленно послѣ торговъ дополнить залогъ этотъ до размѣра годичнаго платежа арендной суммы и податей.

г) За введеніе аренднаго содержателя во владѣніе имѣніемъ послѣ срока 20 Мая (Іюня) с. г. никакой претензіи къ казѣ онъ простираетъ не вправе.

д) Никакія условія вновь предъявляемыя соскательями приняты не будутъ, а потому всякій желающій торговаться обязанъ принять общія арендныя кондіи, подробности которыхъ будутъ прочтены до начатія торговъ.

г. Сувалки, Октября 26 (Ноября 7) 1867 г. Вице Губернаторъ, Церегильевъ. Управляющій Отдѣленіемъ, Ассесоръ, Грабовскій.

N. D. 6858. *Зарząd Zakładu Bankowych na Solcu.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 15 (27) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w posesji bankowej r. 2375 lit. B przy ulicy Dzielnej położonej, głośna in plus licytacja, na sprzedaż kotła z blachy żelaznej w kilku częściach, tamże znajdującego się, oraz blachy żelaznej starej dachowej.

Szacunek do licytacji in plus, oznaczony jest:

Blachy żelaznej z kotła, rsr. 150.

Blachy żelaznej dachowej, rsr. 10.

Przystępujący do licytacji, winni będą złożyć wadium w sumie rsr. 15, które niewyrzucającym się przy kupnie, natychmiast zwrócone zostaną.

Utrzymujący się przy kupnie, całkowitą najwyżej postawioną kwotę winien będzie wnieść natychmiast, blachy zaś kotłową i dachową, zabrać w ciągu dwóch tygodni licząc od dnia licytacji.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1867 r.

Zarządzający J. Wieniarski.

N. D. 6902. *Турекское Уѣздное Правленіе.*

Такъ какъ назначенные на 25 Октября (6 Ноября) с. г. торги на отдачу въ аренду доходовъ изъ г. Варшъ съ мостовъ, съ привоза разныхъ товаровъ, и вообще съ ярмарокъ не состоялись, то Турекское Уѣздное Правленіе симъ объявляеть всеобщее съѣдніе, что торги на вышеозначенный доходъ назначаются вновь на 29 Ноября (11 Декабря) сего года и будутъ производиться въ 11 часовъ утра въ Уѣздномъ Управленіи in plus посредствомъ запечатанныхъ декларацій отъ суммъ 949 руб. 85 к. с.

Декларациі должны быть написаны четко безъ подчистокъ, по ниже указанной формѣ, цифры же обозначены прописью. Кромѣ того къ деклараціи слѣдуетъ приложить квитанцію окружной или гербовой кассы на представленный залогъ 94 руб. 98 к. с., а также свидѣтельство мѣстной полицейской власти о совершенности и состоятельности. Торговцы кондіи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время.

Г. Турекъ, 3 Ноября 1867 года.

Начальникъ Турекскаго Уѣзда,

Заремскій.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе публикаціи Турекскаго Уѣзднаго Управленія отъ 3 Ноября сего года за N. 8287, симъ объявляю, что обязуюсь взять въ аренду съ 1868 до 1871 доходъ съ мостовъ, съ привоза разныхъ товаровъ и вообще съ ярмарокъ въ г. Варшъ за сумму N. прописью, подвергая себя заключеннымъ въ торговыхъ кондіяхъ условіямъ каковыя мнѣ хорошо извѣстны. Свидѣтельство выданное мнѣ N. и квитанцію казначейства N. на представленный залогъ 94 р. 98 к. с., прилагаю и за полученіемъ таковаго въ случаѣ если торги не останутся за мною лично явлюсь.

